

Polanovce ležia na rozhraní Braniska a Hornádskej kotliny. Nadmorská výška v strede obce je 590 m n. m. a v chotári 500 – 1200 m n. m. Členitý povrch zväčša zalesneného chotára tvoria druhohorné horniny, v kotlinovej časti flyš. Prevládajú hnedé lesné pôdy.

Polanovce sa spomínajú v roku 1270, keď ich dal Štefan V. Urovmu synovi Fiókovi výmenou za vežu na Spišskom hrade. Obec je doložená z roku 1270 ako Polank, neskôr ako Babarete (1321), Polyank alebo n. Babarethy (1352), Polanka alebo n. Babarethe (1429), Polanowetz (1773), Polanowce (1808); maďarsky Polyanóc, Polyánfalu. Polanovce patrili rozličným zemepánom, od 18. storočia rodine Jancsovcov, Almássyovcov a iným. V roku 1787 mali 36 domov a 305 obyvateľov, v roku 1828 mali 55 domov a 397 obyvateľov. Zaoberali sa poľnohospodárstvom, povozníctvom a pálením uhlia. Za I. ČSR sa ráz obce nezmenil. Počas Slovenského národného povstania obyvatelia podporovali partizánske skupiny na okolí. Časť obyvateľstva pracovala v priemyselných podnikoch na Spiši a v Košiciach.

V deväťdesiatych rokoch sa od obce oddelila miestna časť Korytné.

Turistika:

Je tu chránený prírodný jav Diabla diera a dopravne významný priesmyk Branisko. Z obce je dobrý prístup do severnej časti pohoria Branisko, ktoré poskytuje výborné možnosti na pešiu turistiku a výstup na Smrekovicu - 1200 m n.m.

Kultúrno – historické zdroje:

Katolícky kostol Nanebovzatia P. Márie, pôvodne gotický so zachovanou dispozíciou, veža bola pribudovaná koncom 17. storočia a opravená roku 1706. Roku 1765 priestory upravili na zaklenuté a starý južný vchod bol zamurovaný a otvorený nový pod vežou. Menšie úpravy v 20. stor.

Jednolodňová stavba s rovným uzáverom presbytéria, obdĺžnikovou loďou a predstavanou vežou. Priestory sú zaklenuté s českými plackami a pruskými klenbami. Fasáda je hladká a na veži sa objavuje sgrafitové kvádrovanie.

Hlavný oltár je ozdobený oválnym, v priestore voľne visiacim obrazom Nanebovzatia P. Márie a po jeho stranách na konzolách stoja rokokové sochy anjelov z roku 1766. V Kostole sa nachádzajú dva bočné oltáre ktoré sú tiež rokokové (okolo roku 1765), uprostred sú obrazy sv. Jozefa a svätca, olejomaľby na plátne v bohatom orámovaní z akantov a rokají.

Kazateľnica bola rokoková z druhej polovice 18. stor. s čabrákom a vázou na volútovom baldachýne. Bola z kostola odstránená pri rekonštrukcii kostola. Baroková krstiteľnica s lupeňovitou nádržou charakteristická drevorezba z polovice 18. storočia.

Obraz Premenenia Pána je vzácna olejomaľba z čias okolo roku 1840. Náhrobná doska z roku 1442 a z roku 1601 z červeného mramoru. Menšie úpravy na kostole prebiehali aj v 20. storočí kedy dostal novú strechu a vnútorne bol nanovo vymaľovaný.

Na veži sa nachádzajú dva vzácne zvony.

Na Sihoti založili mníši (kartuziáni) kláštor v roku 1739. Zrušili ho cisár Jozef II. v r. 1792. Cirkevným potrebám kláštor slúžil 53 rokov. Z kláštora bol prenesený obraz Premenenie Krista Pána do kostola v Polňanovciach. Na uvedený cirkevný sviatok sa tam 6. 8. oslavovala odpustová slávnosť. Na pôvodnom mieste stal drevený kríž. Teraz je tam postavená kaplnka.

Zdroj: zber informácií od samospráv, internet, web stránky obcí http://www.podbranisko.sk/?%C8lenovia_zdru%9Eenia:Po%BEanovce